

E-Tim
Teshuvah in the Thought of Rav Kook
Yehudah Mirsky
Session Number 3: Let the Sunshine In

1. “Positive and Negative Liberty,” in *Stanford Encyclopedia of Philosophy* (2003, rev. 2007)¹

Negative liberty is the absence of obstacles, barriers or constraints. One has negative liberty to the extent that actions are available to one in this negative sense. Positive liberty is the possibility of acting — or the fact of acting — in such a way as to take control of one's life and realize one's fundamental purposes. While negative liberty is usually attributed to individual agents, positive liberty is sometimes attributed to collectivities, or to individuals considered primarily as members of given collectivities....

In a famous essay first published in 1958, Isaiah Berlin called these two concepts of liberty negative and positive respectively (subsequently published in his *Four Essays on Liberty*, 1969). The reason for using these labels is that in the first case liberty seems to be a mere *absence* of something (i.e. of obstacles, barriers, constraints or interference from others), whereas in the second case it seems to require the *presence* of something (i.e. of control, self-mastery, self-determination or self-realization).

2. Rav Kook, Orot Ha-Teshuvah, 9:1 (this passage was written sometime before WWI)

הרצון הבא מכחה של התשובה הוא הרצון העמוק של עומק החיים, לא הרצון השטחי שהוא
תופס רק את הצדדים הרפים והחיצוניים של החיים, כי אם אותו הרצון שהוא הגרעין היותר
פנימי ליסוד החיים, והרי היא העצמיות הגמורה של הנשמה

The will which derives from the power of *Teshuvah* is the deep will of the depth of life, not the superficial will which grasps only the weak and external sides of life, but rather the will which is the innermost nucleus of the foundation of life, and it is the very selfhood of the soul.

---

¹ The full entry is available online at
<http://plato.stanford.edu/entries/liberty-positive-negative/>

3. Rav Kook Shemonah Qevatzim 3: 279 (c. 1913)

מרחבים מרחבים מרחבי אל אותה נפשי. אל תסגרוני בשום כלוב, לא גשמי ולא רוחני. שטה היא נשמת ברחבי שמים, לא יכילוה קירות לב, ולא קירות מעשה, מוסר, הגיון ונימוס. ממעל לכל אלה שטה היא ועפה, ממעל לכל אשר יקרא בכל שם, ממרום מכל ענג, מכל נעם ויפי, ממרום לכל נשגב ונאצל 'חולת אהבה אני'

Expanses, expanses, my soul craves divine expanses. Don't fence me into any cage, corporeal or spiritual. My soul flies in heavenly expanses, the heart's walls can't contain it, neither the walls of action, morals, logic or manners. Above it all she soars and flies, above all that can be called by any name, beyond all pleasure, all grace and beauty, above every exalted and noble/emanated thing, *I am sick with love.* (Shir Ha-Shirim2:5)

4. Source Number 1, Rav Kook, Orot Ha-Teshuvah 8:3, Shemonah Qevatzim 3:183 (circa 1913)

אורות התשובה ח:ג, שמונה קבצים ג:קפג

כל חטא מדאיב את הלב, מפני שהוא סותר את האחדות שבין האישיות הפרטית עם כל ההויה כולה, ומתרפא הוא רק על ידי תשובה, שזורח עליו בה אור השפע העליון של האידיאליות אשר להויית המציאות, ובזה חוזרת ההשויה הכללית וההתאמה לההויה להופיע בתוכו, ושב ורפא לו.

Every sin grieves the heart, because it contradicts the unity of the individual personality with all of being; and it heals only through teshuvah, which shines onto it (i.e. the heart) a light of the heavenly flow of idealism which constitutes reality, and with that there returns the broad equanimity and proper fit to the being which is manifest in it, *and he returns and healing comes to him* (Isa. 6:10)

Source Number 2, Rav Kook, Orot Ha-Teshuvah 9:6, Shemonah Qevatzim 3:68 (circa 1913)

אורות התשובה ט:ו, שמונה קבצים ג:סח

החטא סותם את ההארה של החכמה העליונה, שדרך גלויה בא מצד יחס ההרמוניה התמימה של הנשמה המכרת את כלליות ההויה כלה ומקורה העליון... כל חטא מעשי קורע הוא את האחדות האידיאלית הזאת, מעמיד הוא את מעגל החיים מחוץ לה, ואין ההופעה המפכה כמעין זך הולכת שוב להשפיע לאותו הרצון המחלל, עד אשר ישוב ונחם, ואור התשובה, לפי ערך בהירות הכרתה ועמק הסכמתה, ישיב את ההרמוניה לאיתנה, השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. (תהלים נא:יד)

Sin blocks the illumination of the higher Wisdom, whose revelatory path proceeds through the simple harmony of the soul which understands the wholeness of all being and its heavenly source...Every practical sin rips this ideal unity, places the circle of life outside of it, and the manifestation which trickles out like a clear fountain no longer flows to that hollowed will, until he returns and regrets, and the light of teshuvah, in proportion to the clarity of understanding and depth of affirmation, will restore that harmony to its former strength, *O return to me the joy of your deliverance, and a generous spirit sustain me* (Ps. 51:14)

5. Rav Kook, Shemonah Qevatzim 2:150 (circa 1913)

שמונה קבצים ב:קנ ("ערפלי טוהר")

האדם הכואב תמיד על עונותיו ועונות העולם, צריך הוא תמיד למחול ולסלח לעצמו ולעולם כולו, ובזה הוא ממשיך סליחה ואור חסד על ההויה כולה, ומשמח את המקום ומשמח את הבריות. ובתחילה צריך למחול לעצמו, ואחר כך הוא ממשיך מחילה כללית על הכל, וכל הקרוב קרוב קודם, על ענפי שרשיו מצד הנשמה, ועל משפחתו, אוהביו, דורו, אומתו, עולמו, וכל העולמים...ומתגלה כל הטוב הגנוז בכל, ובא לברכת אברהם, שאין דור שאין בו כמותו.

One who grieves constantly for his sins and the sins of the world, must constantly forgive and absolve himself and the whole world, and in so doing he draws forgiveness and a light of lovingkindness onto all of being, and brings joy to God and to His creatures. And he must first forgive himself, and afterwards cast a broad forgiveness over all, the nearest to him first, on the branches of the roots of the soul, and on his family, his loved ones, his generation and his world, and all worlds...and thus us revealed all the good that is hidden away in everything, and he attains the blessing of Abraham, there is not one generation in which his likeness does not emerge.

6. Rav Kook, Shemnoah Kevatzim, 8:213 (circa 1919) , Orot Ha-Teshuvah, 15:10

רב קוק, שמונה קבצים, ח:ריג, אורות התשובה, פרק טו, אות י

כששוכחים את הנשמה העצמית, כשמסיחים דעה מלהסתכל בתוכיות החיים הפנימיים של עצמו, הכל נעשה מעורבב ומסופק. והתשובה הראשית, שהיא מאירה את המחשכים מיד, היא שישוב האדם אל עצמו, אל שורש נשמתו, ומיד ישוב אל, האלהים, אל נשמת כל הנשמות, וילך ויצעד הלאה מעלה מעלה בקדושה ובטהרה. ודבר זה נוהג בין באיש יחידי, בין בעם שלם, בין בכל האנושיות, בין בתקון כל ההויה כולה שקלקולה בא תמיד ממה שהיא שוכחת ואת עצמה היא אינה מכוונת לקבץ את נדחיה, 'את עצמה. ואם תאמר שהיא חפצה לשוב אל ד הרי היא תשובה של רמיה, שתשא ע"י זה את שם ד' לשוא. על כן רק באמת הגדולה של העולם וכל העולמים, ההויה כולה, אל קונה, לאור באור, התשובה אל עצמו ישוב האדם והעם החיים. וזהו הרז של אורו של משיח, הופעת נשמת העולם, שבהאירו ישוב העולם לשורש

עליו יגלה. וממקור התשובה הגדולה הזאת ישאב האדם את חיי הקודש של 'ההויה, ואור ד
התשובה באמתה.

When we forget our own subjective soul, when we distract ourselves from looking at our inner live, everything becomes confused and uncertain. And the main *teshuvah*, that lights up the darkness in an instant, is that one return to oneself, to the roots of one's soul, and immediately return to God, to the soul od all souls, and stride forward up and up in holiness and purity. And this is the case with a lone individual, a whole people, all of humanity, with the restoration of all being, whose ruin always proceeds from forgetting itself. And if it desires to return to God, but isn't prepared to gather its scattered ones, this is a deceptive *teshuvah*, taking God's name in vain. And so only by the great truth of *teshuvah* to oneself, will a person and the nation, the world and all the worlds, all of being, return to its maker, to light in the light of life. And that is the secret of the light of the Messiah, the coming into view of the soul of the world, with whose illumination the world will return to the root of being, and God's light will reveal itself upon him. And from the source of this great *teshuvah*, man will draw the sacred life-force of true *teshuvah*.